

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 72.727 van 25 maart 1998

A. 49.970/VI-11.158

In zake : **LIBERT** Jean,
avenue Wauters 171
7080 Frameries,

tegen :

de "Association intercommunale
pour le développement économique
et l'aménagement des régions du
Centre et du Borinage", afgekort
als "I.D.E.A.",

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. François DAOUT, advocaat,
rue du Onze Novembre 9
7000 Bergen.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 18 januari 1993 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean LIBERT de nietigverklaring vordert van de beslissing van 10 juni 1992 van de raad van bestuur van de "Association intercommunale pour le développement économique et l'aménagement des régions du Centre et du Borinage " die met toepassing van de nieuwe formatie de benaming van het ambt van "eerstaanwezend arbeider" verandert in dat van "eerste bediende";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 26 augustus 1997 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 15 januari 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 18 maart 1998;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. DAOUT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de raad van bestuur van de "I.D.E.A.", bij beslissing van 26 februari 1992, in de diensten waarvan verzoeker de graad van rang 43, met salarisschaal 435, van "eerstaanwezend arbeider" in vast verband bekleedde, het nieuwe administratieve statuut en de nieuwe bezoldigingsregeling van zijn personeel,

alsmede de nieuwe formatie ervan heeft goedgekeurd; dat die raad op 10 juni 1992 besloten heeft de benamingen van bepaalde ambten aan te passen aan die waarin de nieuwe formatie voorzag; dat het ambt van verzoeker met ingang van 1 januari 1992 de benaming "eerste bediende" kreeg; dat deze beslissing de met dit beroep bestreden handeling vormt; dat ze bij brief van 19 november 1992 ter kennis van verzoeker is gebracht;

Overwegende dat de verwerende partij de niet-ontvankelijkheid van het beroep opwerpt omdat, onder meer, de bestreden beslissing geen enkel nadeel berokkent aan verzoeker wiens belangen ze geenszins schaadt, aangezien ze zich ertoe bepaald heeft de benamingen van de ambten aan te passen aan de nieuwe formatie en bijgevolg zijn administratieve en geldelijke positie niet heeft kunnen schaden;

Overwegende dat verzoeker daarop antwoordt dat de bestreden beslissing hem nadeel berokkent, daar ze een individuele maatregel is die hem zijn benoeming tot eerstaanwendend arbeider ontnemt; dat hij in zijn laatste memorie erop wijst dat deze beslissing zijn rechtspositie en zijn hiërarchische positie heeft gewijzigd, daar hij als "eerstaanwendend arbeider" behoorde tot de laatste graad van niveau 4 van de hiërarchie en door de bestreden beslissing teruggezet is in graad, daar noch de procedures tot goedkeuring van het personeelsstatuut, noch de herziening van de personeelsformatie tot doel hadden de benaming van de graden te wijzigen, maar alleen de daaraan verbonden ambten te herdefiniëren en het aantal betrekkingen in elke graad te herzien; dat hij betoogt dat aangezien in de hiërarchie geen enkele nieuwe graad is ingesteld, hij geen enkel voordeel haalt uit de bestreden beslissing wat zijn bevorderingsmogelijkheden betreft; dat hij voorts zegt dat, ofschoon de wijzigingswet de overheid

ertoe machtigt de rechtstoestand van haar personeel te wijzigen, zulks alleen kan geschieden met verordeningsbepalingen, niet met individuele handelingen; dat hij ten slotte uiteenzet dat de raad van bestuur de administratieve positie van zijn personeelsleden niet behoorde aan te passen aan hun geldelijke positie, aangezien die administratieve positie het gevolg was van het administratief statuut dat noodzakelijk dateert van voor de bezoldigingsregeling, daar de aan de niveaus, rangen en graden verbonden salarisschalen daarbij aanhaken en niet omgekeerd;

Overwegende dat overheidsambtenaren geen recht hebben op het behoud van de formaties en van hun rechtspositieregeling, inzonderheid op het behoud van de benaming van hun graad;

Overwegende dat de artikelen 51 en 52 van het besluit van 26 februari 1992 van de raad van bestuur tot vaststelling van het administratief statuut van het personeel als volgt luiden :

" Art. 51. De personeelsformatie wordt vastgesteld door de raad van bestuur (...). De formatie is vervat in een ander document dan deze statuten (...).

Art. 52. De bezoldigingsregeling is vervat in een afzonderlijk document.

Bij elke benoeming of aanstelling, stelt de raad van bestuur de salarisschaal vast waarbij het benoemde of aangeworven personeelslid zal worden ingedeeld, rekening houdend met zijn graad en met de eraan verbonden bezoldigingsregeling";

dat artikel 4 van de bezoldigingsregeling als volgt luidt :

" Elke schaal ressorteert onder een van de vier niveaus aangeduid met 1,2,3,en 4. Het eerste cijfer van het nummer van de schaal wijst op het niveau ervan; de eerste twee cijfers,wijzen op de rang van de graden waaraan ze normalerwijs moet verbonden zijn; het laatste cijfer wijst op de plaats van de schaal ten

opzichte van de andere schalen verbonden aan de graden van dezelfde rang";

Overwegende dat de raad van bestuur op 26 februari 1992 zijn personeelsformatie heeft gewijzigd; dat hij in punt 143 heeft bepaald dat de graad van "eerstaanwezend arbeider" voortaan onder rang 44 viel (schaal 443) en dat die van "1e bediende/ arbeider" ressorteerde onder rang 43 (schaal 435);

Overwegende dat de raad van bestuur door zijn bestreden beslissing van 10 juni 1992 de benaming van bepaalde "ambten" heeft gewijzigd om ze in overeenstemming te brengen met de voormelde formatie en aan verzoekers ambt de benaming "1e bediende " heeft gegeven, terwijl diens ambt, alsmede diens salarisschaal 435 werden gehandhaafd; dat deze beslissing voor verzoeker geen terugzetting in graad tot gevolg heeft gehad, noch enige weddevermindering;

Overwegende dat ofschoon het beroep in werkelijkheid ertoe strekt de wijziging van de benamingen van de ambten waarin de formatie voorziet als voorwendsel te gebruiken om een voordeel te verkrijgen, onder meer de aanspraak op een gunstiger weddeschaal, dient te worden vastgesteld dat de wijziging van de formatie alleen tot doel heeft gehad voor de toekomst het aantal ambten en de benaming ervan te herschikken en volstrekt niet deze op te waarderen;

Overwegende dat de exceptie moet worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op vijftwintig maart 1900 achtennegentig door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

Ch. - L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.